

ת"ד 6469/06/15 - מדינת ישראל נגד מוהנד אבו דיאב

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 6469-06-15 מדינת ישראל נ' אבו דיאב

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוהנד אבו דיאב

הנאשם

גזר דין

העבירה והעבר

הנאשם הודה והורשע בכך שביום 9.3.15 נהג בקלות ראש וגרם לתאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש בניגוד לסעיפים 38(3) ו- 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 ולנוזק בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן-התקנות), תוך נסיעה על המדרכה בניגוד לתקנה 38א לתקנות, במהירות בלתי סבירה בניגוד לסעיף 51 לתקנות וכל זאת ללא ביטוח תקף בניגוד לסעיף 2א לפקודת הביטוח רכב מנועי, התש"ל-1970.

הנאשם נהג באופנוע, עלה על מדרכה מימין לכיוון נסיעתו ופגע בהולך רגל שהלך באותה שעה על המדרכה. כתוצאה מהתאונה נגרמה להולך הרגל חבלה של ממש, שברים ב- 5 צלעות, קרע בדרגה 1 בטחול, דימומים באונה הקדמית מימין ומשמאל ועוד.

הנאשם בן 23 נוהג משנת 2012 ולחובתו 4 הרשעות קודמות כולן משנת 2013 בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב, אי ציות לתמרור ופניה שמאלה שלא מהנתיב השמאלי.

אין לנאשם עבר פלילי.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם נורמטיבי בעל יכולות תפקודיות ומסגרת משפחתית נורמטיבית ותומכת.

עמוד 1

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם את הבעיות בהתנהלותו אך מגלה אמפטיה לנפגע, מצר על הפגיעה בו והפיק לקחים מהמקרה.

מיד לאחר התאונה עצר הנאשם כדי להגיש עזרה לנפגע והוא ומשפחתו התנצלו בפניו ופיצו אותו עוד בטרם הגשת התלונה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מחובר באופן מלא לחומרת העבירה ולתוצאותיה, בעל שיקול דעת לא בשל ולא בוגר, דבר המהווה סיכון להישנות העבירה.

שירות המבחן המליץ על עונש מרתיע ומציב גבול של מאסר בעבודות שירות יחד עם טיפול. בהעדר מסגרת טיפולית בשפה הערבית נמנע מלהמליץ על טיפול.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות שירות מצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות השירות במסגרת בית חולים הדסה הר הצופים.

טיעונים לעונש

המאשימה מבקשת להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה של שנה למשך שלוש שנים, פסילה ל- 24 חודשים וקנס.

המאשימה בקשה להחמיר עם הנאשם נוכח התוצאות הקשות של התאונה ואשפוזו של הנאשם.

לטענתה על פי תסקיר שירות המבחן קיים סיכוי להישנות העבירה כיון שהנאשם לא מחובר באופן מלא לחומרת העבירה ולתוצאותיה. המאשימה הפנתה לרע"פ 8588/16 אליו אתייחס בהמשך.

ב"כ הנאשם טען כי הולך הרגל ניתק את הקשר הסיבתי כיון שהוא דבר בטלפון הנייד, הסתובב ונתקע באופנוע.

עוד טען כי לפי עדות הולך הרגל יש לו בעיות בריאות שכנראה אינן קשורות לתאונה ולא הובאה כל ראיה לכך שמצבו לא השתפר מאז התאונה.

לטענתו בחבלה של ממש יש מנעד גדול החל מפגיעות קלות יחסית ועד למצב של צמח. לטענתו במקרה זה מדובר בחבלה פחות חמורה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אף אליה אתייחס בהמשך.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקיר וטען כי הסיבה היחידה שבעטיה לא הומלץ על טיפול היא כי אין אפשרות לטיפול בשפה הערבית.

ב"כ הנאשם טען יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולכן אין מקום להשית עליו מאסר וניתן לאזן את הפסילה עם של"צ.

כמו כן ביקש להתחשב בפסילה המינהלית בת 60 ימים אותה ריצה הנאשם.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

גרירת חבלה של ממש עקב תאונת דרכים הינה עבירה חמורה הפוגעת בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטיחותו.

מתחם הענישה הינו פועל יוצא של מידת הרשלנות של הנאשם וחומרת הפגיעות שנגרמו למעורבים כתוצאה מהתאונה. ברף העליון מצויים המקרים בהם מידת רשלנותו של הנאשם גבוהה וכתוצאה ממנה נגרמו חבלות קשות וחמורות למעורבים אשר העונש בגין כולל מאסר בפועל ופסילה של מספר שנים.

ברף התחתון מצויים המקרים בהם מידת הרשלנות נמוכה ואף יתכן אשם תורם של המעורבים והחבלות שנגרמו למעורבים קלות יחסית אשר העונש בגין הוא פסילה שלא תפחת מפסילת המינימום בת 3 חודשים וגם של"ץ.

בקביעת העונש ההולם לנאשם בתוך מתחם הענישה יש לקחת בחשבון שני קריטריונים. האחד מידת מסוכנות הנאשם הנלמדת ממידת הרשלנות שלו על פי נסיבות התאונה ומעברו התעבורתי והשני מידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנובעת מחומרת הפגיעה עקב התאונה.

רכיבי הענישה המשמעותיים שהם המאסר והפסילה משתנים בהתאם למידת המסוכנות וחומרת הפגיעה כאשר העונשים מאזנים אלו את אלו. כלומר תקופת מאסר משמעותית וארוכה עשויה לאזן תקופת פסילה קצרה יותר ולהיפך.

ברע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל, מיום 24.6.12 נפסק כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופט (בדימ') נאור :

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

ככל שהפציעות חמורות יותר עד כדי פסע בין לבין המוות נקבע כי יש מקום להשית מאסר בפועל אף לא בעבודות שירות כדברי כב' השופט (בדימ') מ. חשין ברע"פ 3764/05 בן זוויה נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 21.4.05):

"לא נמצא לי כי בית-המשפט לתעבורה סטה באופן ניכר ממדיניות הענישה המקובלת. יתר-על-כן, במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפסע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בתי-המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית-משפט זה חזר והזהיר את בתי-המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה."

בת"ד (ת"א) 188-11-14 **מדינת ישראל נ' אסעד**, מיום 5.3.15, הורשע נאשם בנהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל ילד שנסע ברכב ההסעות בו נהג הנאשם ונגרמה לו חבלת ראש קשה, אשר גרמה לפגיעה קשה בראיה וחייבה הליך שיקום אינטנסיבי והשגחה סיעודית צמודה. כתוצאה מהתאונה נפגעו הנאשם וילדים נוספים שנסעו עמו.

על הנאשם הושטו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, 6 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים, פיצוי לנפגע ומשפחתו בסך 8,000 ₪.

בפס"ד זה קבע כב' השופט האוזרמן את מתחם הענישה המקובל בהתאם לחומרת הפגיעה:

"טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גרימת חבלה חמורה הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חיי הנפגעים. ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושטו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו תוצאות התאונה היו חמורות וקשות, כאשר היה כ"פסע" בינן לבין גרימת מוות, כאשר המעורבים בה נפגעו קשה, עברו ניתוחים קשים, אישפוז ארוך והליכי שיקום ממושכים, אשר ספק אף אם השיבו את מצבם לקדמותו עובר לתאונה.

מנגד, ברף התחתון מצויים מקרים בהם על אף החבלות החמורות מצא ביהמ"ש משיקולים מיוחדים שפורטו בהחלטתו, שלא לשלוח את הנאשם למאסר ובמקרים אלו שברף התחתון נגזרו עבודות שירות ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעיתים בחודשים ולא בשנים."

להלן סקירת הפסיקה לצורך קביעת מתחם הענישה והעונשים ההולמים בתוך המתחם, בין השאר באמצעות פסקי הדין שאוזכרו או הוגשו על-ידי הצדדים:

ברע"פ 8588/16 **משה נ' מדינת ישראל**, מיום 8.11.16, שהוגש על-ידי ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של גרימת חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב ונהיגה במהירות בלתי סבירה. הנאשם נסע במהירות מופרזת בכביש עירוני ובעיקול סטה לנתיב הנגדי והתנגש בקטנוע. כתוצאה מהתאונה נזקקה רוכבת האופנוע לאשפוז, לניתוח ולמעקב אורטופדי. בית המשפט לתעבורה קבע עונשו של

הנאשם לפי דרגת רשלנות גבוהה בשל המהירות הגבוהה של הנאשם עובר לתאונה. שירות המבחן התרשם שהנאשם הינו נורמטיבי ודאג לשלום הנפגעת עם זאת הגדירו כאחד שנוטה לפעול ללא שיקול דעת מעמיק. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 36 חודשים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. הערעורים על העונש נדחו.

ברע"פ 7195/15 **טשסלי נ' מדינת ישראל**, מיום 29.10.15, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בגרימת תאונה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש. הנאשם פגע בהולכת רגל כבת 30 שחצתה את הכביש בסמוך למעבר חציה. כתוצאה מהתאונה נגרמו לה אמנזיה וחתך בקרקפת, שבר בזיז, שבר בסקרום ושברים מרוסקים באגן. בשל העובדה שבית המשפט קבע שלנפגעת רשלנות תורמת לקרות התאונה כיון שלא חצתה במעבר החציה תוך כדי שיחה בטלפון הנייד, נגזרו על הנאשם, בעל עבר תעבורתי קל, עונשים מקלים של 3 חודשי פסילה, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1,800 ₪.

בעפ"ת (ת"א) **טקל נ' מדינת ישראל**, מיום 25.6.15, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נדון ערעורה של נאשמת, שהורשעה בגרימת חבלה של ממש כשפגעה בהולך רגל שחצה במעבר חציה. הנאשמת בעלת רישיון 35 שנים ללא עבר תעבורתי כלל. להולך הרגל נגרמו שברים בצלעות וברגל. בגזירת העונש לקח בית המשפט בחשבון שהנאשם חצה את הכביש תוך כדי דיבור בטלפון הנייד מבלי לשים לב לתנועה. בית המשפט לתעבורה השית על הנאשמת 10 חודשי פסילה, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי התערב בעונש בשל עברה הנקי של הנאשמת והפחית את עונש הפסילה מ- 10 חודשים ל- 4 חודשים בלבד.

בעפ"ת (ת"א) 9298-02-15 **קטנוב נ' מדינת ישראל**, מיום 12.2.15, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש בשל אי שמירת מרחק ונהיגה בקלות ראש. הנאשם שנהג באוטובוס ציבורי הסיט לרגע את מבטו ופגע בכלי רכב שנסעו לפניו. כתוצאה מהתאונה נפגעו 4 אנשים כאשר לאחת מהן נגרמו שברים בצלעות, כשל נשימתי, פגיעת ראש ועד היום מצבה לא חזר להיות תקין. לנאשם 24 הרשעות קודמות אך אין ביניהן הרשעות בעבירות דומות. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 5 שנים, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. בית המשפט המחוזי קבע בניגוד לבית משפט קמא כי אין מדובר ברשלנות רבתי אלא ברשלנות ברף הבינוני, ולכן קבע כי את עונש המאסר ירצה הנאשם בעבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו ללא שינוי.

בעפ"ת (מרכז) 31966-10-14 **מחבוש נ' מדינת ישראל**, מיום 30.12.14, נדון ערעור על עונשו של נאשם בעל עבר תעבורתי לא מכביד שהורשע בנהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה, אי שמירה על הימין, גרימת נזק וגרימת חבלה של ממש. בית המשפט קבע שרשלנותו של הנאשם הינה בדרגה גבוהה. כתוצאה מהתאונה נפצע הנאשם באופן קשה ביותר אשר הותר אותו נכה. בית המשפט לא התחשב לקולה בטענת הנאשם לפיה אף הוא סובל מטרומה כתוצאה מהתאונה והשית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל ל- 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. בערעור הופחת עונש המאסר בלבד ל- 4 חודשים וזאת בעיקר נוכח עברו המקל של הנאשם.

בעפ"ת (חי') 21727-08-14 **אזולאי נ' מדינת ישראל**, מיום 5.10.14, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה קלות ראש וגרימת חבלה של ממש. הנאשם שנהג באוטובוס ציבורי פגע בקלנועית שנסעה

לפניו כתוצאה מהסטת מבט לרגע לכיוון אחד הנוסעים שפנה אליו. כתוצאה מהתאונה נפגעו שני יושבי הקולנועית קשה. אחד מהם נפגע מוחית, אינו מתקשר עם סביבתו ואינו זוכר את בני משפחתו. על הנאשם הושתו 36 חודשי פסילה , 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, 36 חודשי פסילה על תנאי, קנס בסך ₪ 1,500 ופיצויים לנפגע בסך ₪ 10,000. הנאשם ערער על רכיב הפסילה. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כי עונש הפסילה שהושת על הנאשם לא חורג מהמתחם וכי העובדה שמדובר בנהג מקצועי שפסילה תפגע בפרנסתו אינה מהווה בהכרח שיקול לקולה.

בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 **זרחי נ' מדינת ישראל**, מיום 16.6.14, נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים וגם הוא. העבירה בוצעה בהיות הנאשם נהג חדש, ללא הרשעות קודמות. בית המשפט קבע כי רשלנותו של הנאשם לא היתה גבוהה אלא רגעית. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 11 חודשים ל- 6 שנות פסילה, קנס בין 500 ש"ח ל- 3000 ש"ח ופיצויים לנפגעים. על הנאשם הוטלו 120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור לגבי תקופת הפסילה ופסל את הנאשם ל- 11 חודשים וביטל את הפיצויים.

בעפ"ת (ב"ש) 11367-10-13 **בריגה נ' מדינת ישראל**, מיום 28.11.13, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נדחה ערעורה של נאשמת שהורשעה בנהיגה רשלנית וגרימת תאונת דרכים. הנאשמת לא האטה לפני מעבר החציה ופגעה בהולכת רגל כבת 70 על מעבר החציה וגרמה לה חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה התרסקה הברך של הנפגעת באופן שחייב ניתוח, אשפוז ושיקום ארוך. לקולה התחשב בית המשפט בעברה התעבורתי המקל של הנאשמת והשית עליה 10 חודשי פסילה, קנס ופסילה על תנאי.

בעפ"ת (חי') 30937-01-13 **מץ נ' מדינת ישראל**, מיום 3.5.13, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נדון ערעורה של נאשמת שהורשעה בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציית מעבר חציה בבטחה, נהיגה רשלנית וגרימת חבלה של ממש. הנאשמת פגעה בהולך רגל ישיש במעבר החציה וגרמה לו לשברים. בית המשפט לתעבורה השית על הנאשמת 6 חודשי פסילה, 3 חודשי פסילה על תנאי, קנס ופיצוי להולך הרגל. הערעור התקבל ובית המשפט קיצר את תקופת הפסילה ל- 4 חודשים בשל השיהוי בהגשת כתב האישום ובשל כך שגיליון ההרשעות של הנאשמת נותר נקי במשך 3 שנים מאז התאונה ועד מתן גזר הדין.

בת"ד (ת"א) 2725-04-14 **מדינת ישראל נ' חיימוב**, מיום 24.5.17, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם, נהג מונית, בסטייה מנתיב ופגיעה בגדר וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נגרמה לנוסעת במונית קרע בטחול שהצריך ניתוח. בית המשפט קבע כי מדובר ברשלנות גבוהה נוכח הסטייה הפתאומית מהנתיב שאין לה הסבר, וקבע כי מדובר בפגיעה חמורה אך לא כזו שפסע בינה לבין המוות. בהתחשב בכך שלנאשם עבר תעבורתי דומה אך ישן יחסית השית בית המשפט על הנאשם פסילה למשך 7 חודשים, קנס ופסילה על תנאי.

בת"ד (ת"א) 2659-04-14 **מדינת ישראל נ' ביטון**, מיום 22.1.15, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בנהיגה בקלות ראש, לא ציית לתמרורים, פנה שמאלה ופגע באופנוע שנסע באור ירוק, רוכבת האופנוע נפגעה בחבלה של ממש, בין השאר בשני שברים בלסת עברה ניתוח ואושפזה. עברו התעבורתי של הנאשם בינינו, אין עבר פלילי. הנאשם

נכה בדרגת 100% וזקוק לרשיון הנהיגה גם לשם פרנסתו. בית המשפט קבע כי החבלה אינה מצוייה ברף העליון של החבלות. בית המשפט השית על הנאשם קנס, פסילה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי ומאסר מותנה של 5 חודשים למשך 3 שנים.

בת"ד (ת"א) 3088-08-14 **מדינת ישראל נ' כהן**, מיום 29.12.14, הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים ופגיעה בהולכת רגל על מעבר חציה. הולכת הרגל נחבלה חבלה של ממש ונגרמו לה שברים. מצבה הרפואי המעודכן לאחר התאונה הוא כי היא עדיין סובלת מכאבים ומקשיים נפשיים בעקבות התאונה. הנאשם בן 72, נורמטיבי ובעל עבר תעבורתי מקל. על הנאשם הושתו קנס, פסילה למשך 5 חודשים, פסילה על תנאי והתחייבות. בית המשפט התחשב בסוג החבלה ובוותק הנהיגה הרב והתקין וקבע כי מתחם הענישה הוא בין 5-12 חודשי פסילה, קנס כספי ופסילה על תנאי.

בת"ד (י-ם) 1436-01-14 **מדינת ישראל נ' חוואש**, מיום 28.4.14, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הודה נאשם בעבירות של נהיגה רשלנית שגרמה לחבלה של ממש וגרימת נזק לרכוש. כתוצאה מהתאונה נפגעה הולכת רגל ונגרמו לה חבלת ראש ושברים בצלעות, באגן וביד. הולכת הרגל אושפזה למשך 3 שבועות וכיום חשה בטוב. בית המשפט סקר את מתחם הענישה וקבע כי מאסר בפועל הוא עונש חריג כשמדובר בנהגים נעדרי עבר מכביד ויושת רק כשהמדובר בפגיעות בגוף שהותירו נכות קבועה. בהתחשב בכך שהנאשם הינו נהג מקצועי, הטיל בית המשפט על הנאשם מאסר על תנאי בן 3 חודשים, פסילה למשך 6 חודשים, 150 שעות של"ץ וקנס.

בת"ד (פ"ת) 6290-05-12 **מדינת ישראל נ' פינקס**, מיום 24.12.13, הורשע נאשם באי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה, בנהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש. לנפגעת בתאונה אישה בת 80 נגרמו שברים בצלעות ובאגן, שתוצאותיהם ניכרות עד היום. לנאשם עבר מקל. על הנאשם הושתו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 30 חודשים, ופסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים וקנס על סך 3500 ₪.

בת"ד (ת"א) 5769-09-11 **מדינת ישראל נ' וובר**, מיום 18.8.13, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בעבירות של סטייה מנתיב, גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש. הנאשם התנגש באוטובוס שחצה את הצומת וכתוצאה מההתנגשות נפגעה אחת מנוסעות אוטובוס ונגרם לה שבר בירך. עברו של הנאשם תקין והתסקיר חיובי. שירות המבחן התרשם כי העבירות אינן משקפות את אורח חייו של הנאשם והמליצה על צו של"ץ בצד פסילה קצרה שלא תפגע בפרנסתו. בית המשפט קבע כי רשלנות הנאשם הינה בדרגה נמוכה וכי לנהג האוטובוס רשלנות תורמת לתאונה. כמו כן קבע כי היו מחדלי חקירה. בית המשפט השית על הנאשם קנס, פסילה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי, חודשיים מאסר על תנאי והתחייבות.

בת"ד (ת"א) 946-01-12 **מדינת ישראל נ' זיס**, מיום 13.12.12, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נאשמת בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש. הנאשמת פגעה בהולכת רגל במעבר חציה וגרמה לה לחבלת ראש ודימום שהצריכו אשפוז וטיפול רפואי. במתחם הענישה כלל לא נכללה אפשרות למאסר אלא רק עונש פסילה. בית המשפט השית על הנאשמת 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

מהמקובץ עולה, כי מתחם הענישה בתאונות דרכים בה הורשע נאשם בגרימת חבלה של ממש נע בין פסילה של מספר חודשים ברף התחתון לפסילה ממושכת של מספר שנים ועד 7 שנים ויכול לכלול גם עונש של מאסר על תנאי או מאסר בפועל של מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות או מאחורי סורג וברח ברף העליון כאשר הרשלנות גבוהה והפגיעות חמורות.

בגזירת העונש ההולם במקרה הפרטני יש לקחת בחשבון את עברו של הנאשם, מידת רשלנותו בנסיבות המקרה, חומרת החבלות שנגרמו למעורבים והסבל שנגרם לנאשם כתוצאה מהתאונה.

העונש המתאים לנאשם

כדי לקבוע את העונש הראוי לנאשם יש לבחון את מידת רשלנותו ואת עברו יחד עם חומרת הפגיעה בהולך הרגל, את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת האינטרס הציבורי הנפגע.

מידת רשלנות הנאשם

על פי כתב האישום בו הודה הנאשם עלה הנאשם על המדרכה מימינו נסע במהירות בלתי סבירה ובפגע בהולך רגל שהיה אותה שעה על המדרכה.

ב"כ הנאשם טען לניתוק קשר סיבתי היות והולך הרגל סב על עקביו תוך שהוא משוחח בטלפון. טענה זו מקוממת. המדרכה הינה ממלכתם של הולכי הרגל. הולך הרגל אינו צריך לצפות שכלי רכב יפגעו בו בהיותו על המדרכה ואין עליו להישמר מפניהם. נהג רכב המבקש לעלות עם רכבו על המדרכה, עליו לעשות כן לשם חצייתה בלבד ובזהירות רבה תוך צפייה כי על מדרכה מצויים הולכי רגל שאינם ערים לסכנה הצפויה ממנו. איני מקבלת את הטענה כי הולך רגל המשוחח בטלפון כשהוא על מדרכה ואף סב על עקביו הינה בבחינת ניתוק קשר סיבתי או אף אשם תורם. על הנאשם היה לצפות התנהלות לא צפויה של הולך רגל המצוי על המדרכה.

הפגיעות החמורות של הולך הרגל מעידות אף על מהירות האופנוע ועל כך שנאשם לא נסע על המדרכה בזהירות המתבקשת.

פגיעת רכב בהולך רגל על מדרכה מהווה פגיעה גבוהה באינטרס הציבורי.

בנסיבות אלה אני סבורה כי נסיעה על מדרכה בקלות ראש ובמהירות שאינה מתאימה לנסיעה על מדרכה מהווה רשלנות גבוהה.

חומרת הפגיעה בהולך הרגל

החבלות שנגרמו להולך הרגל כתוצאה מהתאונה הינן חמורות. להולך נגרמו קרע בטחול, שברים ובפגיעות נוספות כולן מפורטות במסמכים הרפואיים. לדברי הולך הרגל עד היום הוא סובל מסחרחורות, כאבים בעצמות ואף נוצרה פריצת

דיסק בגב. עוד ציין בפני כי קודם לתאונה לא סבל מכל אלו. (פרוט' עמ' 10 ש' 10-7, 17)

סבורה אני יש למקם את הנאשם ברף הבינוני - גבוה של מתחם הענישה. רשלנות הנאשם גבוהה והפגיעה בהולך הרגל חמורה אך אינה ברף הגבוה ביותר.

באשר לעברו התעבורתי של הנאשם. מחד עברו התעבורתי אינו חמור אולם סוג העבירות בהן הורשע מאז הוצא רישיונו מלמדות אף לפי התרשמות שירות המבחן על התנהלות בוסרית ולא אחראית על הכביש. סבורה אני כי יש להשית על הנאשם עונש מרתיע אשר יעביר מסר ברור לפיו הוא נושא באחריות מלאה לתאונה וכי עליו לנהוג בעתיד במשנה זהירות ולציית לחוקי התנועה.

עוד אציין כי העובדה שלאופנוע לא היה ביטוח הינה נסיבה מחמירה מאוד בוודאי בנסיבות בהן נגרם נזק קשה בגוף ומשכך אף קבעתי עונש פיצויים.

לקולה התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם, בתסקיר החיובי בסך הכל, בכך שהודה במיוחס לו ולקח אחריות בעברו התעבורתי הלא מכביד ובכל שמדובר בתאונה משנת 2015 שמאז ארעה לא הורשע הנאשם בעבירות תעבורה נוספות.

לחומרה לקחתי בחשבון את מידת הרשלנות, נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בנאשם.

על יסוד טיעוני הצדדים והאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים בניכוי תקופת פסילה מנהלית אותה ריצה הנאשם סכ"ה 8 חודשי פסילה.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.8.18.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי

למשך 3 שנים.

3. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 45 ימים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם יתאם לנאשם מועד חדש לריצוי עבודות השירות אשר יועבר לאישור בית המשפט וזאת לא

יאוחר מיום 1.7.18. הנאשם יתייצב במועד שיקבע עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

4. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם ינהג בזמן פסילה או יורשע בתאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש.

5. תשלום פיצויים (סמליים) לנפגע ב ד בסך של 4,000 ₪. הפיצויים ישולמו עד ליום 1.8.18.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ח, 08 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.